Budoucí tchánové bar. Fučíka.

(Humoreska od K. Čecha.)

Baron Fučík, majitel statků Větrova a Kočičího Hrádku, měl snad více věřitelů nežli šindelů na své obstarlé a schátralé residenci, diskretně pokryté skupením zanedbaných stromů, jemuž za odměnu udělen titul parku. K upokojení čtenářů pravím hned, že to mračno věřitelů ani dost málo nekalilo životní obzor barona Fučíka, který byl obdařen nejšťastnější letorou sanguinickou. Ba, po čase objevil v té rozmanité a napínavé hře s věřiteli také vděčnou humoristickou stránku, z níž kořistil pro zpestření své venkovské idylly.

Dva v této legii věřitelů baronových vynikali zvláštní houževnatostí a dojemně pevnou vírou v dobytnosť své pohledávky. Byl to Robert Beránek, majitel "modní síně pro pány" v L., a Prokop Baťtipán, "vyrabitel mužské obuvi" v P.

L. a P. byla dvě venkovská města, z nichž jedno leželo dobré tři míle na sever a druhé asi tolikéž mil na jih od Větrova, sídla barona. Náš hrdina totiž vyčerpal bližší okolí tak důkladně, že musil ve své honbě na nové věřitele zacházet již dosti daleko.

Tito dva nevinní řemeslníci, z nichž jeden o existenci druhého ani tušení neměl, dali se okouzlujícím zjevem baronovým, jeho šlechtictvím a dvojnásobným statkářstvím zaslepiti tou měrou, že mu dodali na celoroční účet pravou spoustu šatstva a obuvi. Jeden obohatil garderobu baronovu množstvím elegantních oděvů z nejjemnějších látek a zhotovil také jeho lokajovi trojí livreji různé barvy, bohatě ozdobenou třpytnými knoflíky a zlatým premováním. Druhý pak dodal na Větrov přebohatou kollekci různotvárné obuvi od lehkých salonních pérek až po vysoké boty jízdecké s ostruhami; ba, svěřeno mu také zhotovení třicíti párů zimních střevíců pro chudou školní mládež Větrovskou, za kterýžto baronův dar se dostalo šlechetnému dobrodinci od učitelstva a občanstva vroucího díkuvzdání v novinách.

Ku konci roku poslali oba mistři své účty "s prosbou o další ctěné zakázky" a těšili se na vyrovnání. Ale den míjel po dni a z Větrova nic. Konečně jednoho dne hodil se Beránek do parády a zajel si dráhou na stanici, od níž byla do Větrova malá hodinka. Lokaj ve známé skvostné livreji uvedl jej v elegantně zařízený kabinet pana barona.

Živá upomínka vstoupila s hlubokými poklonami, s ruměncem studu v rozpačitém obličeji.

"Ah, pan mistr," povzbudil ho blahosklonně Větrovský pán. "Co pak nám nesete, pane mistře, co?"

"Dovolil jsem si, baronská milosti — přicházím se pozeptat—jestli by snad nebylo libo opět nějaký šat—" vykoktal Beránek.

"Hm, — jsem nyní dostatečně zásoben — ale počkejte! Ach,ano! Chtěl jsem s tím jet do Prahy, ale vaše mistrná jehla to zajisté také svede."

"O prosím — budu velice potěšen. —"

Baron přinesl barvitý obrázek kostymní a podal jej mistrovi,který pohlížel překvapen na jakési strakaté monstrum oděvu, plné podivných cípů a výběžků, z nichž dva od ramenou na obě strany kývaly jako veliká fantastická křídla. — "Chci se v letošním masopustě kdesi zaskvěti originalní maskou," vysvětloval baron Fučík, "a zvolil jsem si hrdinský kostým čínského herce. — Je to arci oděv trochu spletitý, ale máte-li do toho chuť —"

"Ó, vynasnažím se, aby ráčil být pan baron spokojen. Šil jsem také kostýmy pro divadelní společnost —"

"Dobrá — a připojte pak účet za všechny posavadní dodávky. Velmi rád bych se s vámi vypořádal — miluji v té věci pořádek nadevšechno."

"Dovolil jsem si už — poslal jsem účet za loňský rok," ozval se mistr překvapen.

"Jak že? Vy jste už poslal účet? A já nevím o ničem. Bude to zase nový nepořádek mého tajemníka. Ale nic neškodí. Až zhotovíte kostým — času máte arci přes míru — dodejte zároveň s ním nový účet a můj tajemník vám pak celou sumu hned vyplatí."

Skoro na vlas stejná scéna odehrála se na Větrově některý den později s mistrem Baťtipánem, který si odnesl objednávku na podivné boty s vyhnutými špičkami a hojnými střapci, doplněk to čínského kostýmu hereckého.

Asi týden na to budil na silnici, vedoucí od P. ku Větrovu, živou pozornost vážný člověk, s prošedivělým věncem vousů na krku pod rozšafným, ledabylo oholeným obličejem, jenž vyšlapoval si hrdě s párem nevídaných, červených, slatými střapci a hvězdičkami ozdobených bot v ruce. Byl to mistr Baťtipán s čínskou obuví. Ale na Větrov přišel trochu v nečas. Pan baron meškal i s tajemníkem na Kočičím Hrádku. Na Kočičím Hrádku meškával baron Fučík téměř pokaždé, kdykoli zavítal některý věřitel na Větrov. Tento Hrádek byla malebná zříceniná uprostřed hlubokých lesů, starobylé někdejší sídlo pánů Fučíků z Větrova, dobré dvě míle na západ od Větrova. Kdyby se některý podnikavý věřitel touto vzdáleností nebyl dal zastrašit, byl by tam našel bezpochyby dosti netopýrů a kavek, ale ani stopy po panu baronovi.

Lokaj přijal výstřední obuv s účtem a ujistil mistra, že mu budou peníze bez prodlení zaslány.

O týden později pochodil stejně mistr Beránek s křídlatým čínským talárem.

Avšak nebudu čtenářstvo dále týrati podrobnostmi. Nastíním jen v hlavních rysech Větrovské martyrium obou řemeslníků, jehož počátek jsem tuto vylíčil. Dopisy střídaly se s osobními návštěvami. Jestliže byl pan baron příhodně naladěn, roztáhl se pohodlně na pohovce, nasadil si elegantní skřípec a bavil se zvláštnostmi písma i slohu v L—ské a P—ské korrespondenci; jinak odhodil s lehkým zívnutím nečtené psaní do koše. Při osobních návštěvách stíhala oba mistry tvrdošijně ta nehoda, že nebýval pan baron právě doma. I jeho tajemník, věren svému titulu, halil se v neproniknutelnou misteriosní roušku; zůstal pro ně navždy pouhou neurčitou představou. Jestliže se mistrům výminkou poštěstilo spatřit opět ušlechtilou tvář baronovu, zmizel jim v okamžiku příštím jako prchavý přelud, nebo vyslechnuv jejich nářky s účastenstvím, poslal je s poukázkou na svého výborného, bohužel však nedostižného tajemníka. Později rozplynul se mlhavý tajemník na dobro a místo jeho zaujal nastávající tchán barona Fučíka. Baron napověděl totiž konečně mistrům, což tito arci během svého martyria již odjinud zvěděli, že není stav jeho financí brillantní; ale dodal zároveň, že tuto nehodu co nevidět úplně napraví malou mesalliancí, arci s hotovým andělem v lidské podobě, majícím na přídavek báječné věno. Jméno budoucího tchána nesmí však prozraditi; různé okolnosti vyžadují, aby věc byla tajena až do samého zasnoubení. Mistrové uvěřili; baron Fučík byl člověk, který mohl snadno ženské srdce okouzliti, a proč by se nenašel bláhový boháč, který by pomohl schudlému větroplachovi věnem své dcery za čest, že se stane tchánem šlechtice?! Na čas byli tedy oba věřitelé uchlácholeni a čekali trpělivě na spasný sňatek.

Ale trpělivost jejich byla trpce zkoušena: sňatek odkládán stále pro některé vrtochy budoucí tchyně, jak baron svým věřitelům byl sdělil. Tito začali se vykládati ve své důvěře v nastávajícího tchána a konečně vloudila se jim do duší dravá skepse. . . .

Čtenář se táže, proč nepodali prostě žaloby a nevedli exekuci? Odpověď je snadna. Když oba, pozdě bycha honíce, po dlužníkových poměrech důkladněji se poptávali, nabyli bolestného přesvědčení, že by exekuci asi zbla nedobyli, poněvadž byly nemovitosti barona Fučíka dávno již prodluženy a movitosti jeho až na poslední knoflík buď již pro jiné pohledávky zabaveny nebo jenom pomocí nastrčenýchližvlastníků z pasourů věřitelských vybaveny. Zkrátka nad celou slávou Větrovskou vznášel se Damoklův meč úplné mizíny, jehož pád zadržovala jen nějaká, mně neznámá tenká nitka, na níž nám ostatně pranic nesáleží.

Soudní kroky byly by tedy přinesly prospěch jen advokátům, a oba věřitelé jednali rozhodně moudřeji, že přestávali na cestě soukromé, snačíce se všelikým mravním nátlakem oblomiti zatvrzelého dlužníka.

Náhoda tomu chtěla, že se posud na svých výletech do Větrova nesetkali, a když se to konečně jednou stalo, tu — —

Avšak zde začíná vlastně naše historie.

Jednoho dne uchvácen byl krejčí Beránek svou Fučíkovskou manií v takové míře, že sobě přísahal, nasaditi tentokrát všechny páky a neustoupiti z Větrova dříve, dokud nedobude alespoň část nešťastné pohledávky.

V poslední době nepřicházel již do Větrova obyčejnou cestou, kterou bylo lze přehlédnouti z oken baronovy residence, nýbrž plížil se pěšinami od zadu; dnes pokročil v této strategické lsti ještě o krok dále a skryl se v houštině "parku", odkud mohl nepozorován střežiti vchod do obydlí. Zde vyčíhal okamžik, kdy bdělý lokaj ze stavení kamsi do dvora odešel; v tu chvíli vklouzl hbitě do residence, spěchal tiše po schodech a zaklepal s tlukoucím srdcem na dvéře známé komnaty. Ač se nikdo uvnitř neozval, vrazil bez okolků do pokoje. Sláva! Zastihl jezevce v brlohu.

Baron hověl si tu v elegantním hedbávném županu, výtvoru Beránkovy jehly, na ozdobeném houpacím křesle a bavil se tím, že vysýlal ke stropu přesně zaokrouhlené obláčky vonného tabákového dýmu. Právě rodil se nový vzdušný prsten, když byl baron nenadálým klepáním vyrušen. Zakabonil se trochu, ale podržel pamlhu v našpoulených ústech a hleděl klidně neznámému vetřelci vstříc; když pak se objevila ve dveřích vytáhlá postava krejčího, rozjasnil znova obličej a dokončoval pokojně své dílo. Teprve když lehounký útvar, podobný kruhu Saturnovu, zvolna ve výši se rozplynul, vzpřímil se Větrovský pán ze své téměř vodorovné plochy a přivítal mistra laskavým pokynem ruky. Při tom objevil mu také fantastickou pokrývku hlavy, jakousi podivnou, třpytnými cetami posetou čapku, od níž skláněl se nazad pár dlouhých pozlacených přívěsků, podobných tykadlům kobylky nebo vousům rybím. Čapka, kterou as obletovaly trpké upomínky některého poctivého čepičáře, byla původně příslušenstvím známého čínského obleku a zalíbila se baronu tou měrou, že ji — arci poněkud již ošumělou — někdy v rozpustilé náladě nosíval místo domácí čepičky. A dnes byl, jak věštila zářící jeho tvář, v rozmaru nejrůžovějším.

K náladě mistra Beránka hodil se arci ten masopustní živel pramálo. Nastudoval si cestou řeč neobyčejně tklivou, která musila pohnout i srdcem z kamene. Začal ji teď skutečně přednášeti s tváří hotového rozervance.

Dlužník naslouchal jeho slovům tiše a pozorně, přecházeje sem tam po komnatě, při čemž dlouhé přívěsky malebné čapky vesele za ním poletovaly vzduchem.

Konečně stanul v okně a zadíval se do krajiny. Náhle zasleklo se mu oko živěji a rtoma škublo něco jako stěží zalehnaný záchvat rozpustilé veselosti. Zahlédl totiž na cestě mistra Baťtipána. Obuvník blížil se k Větrovu s hlavou na prsa svěšenou, šermuje prudce v povětří mohutnou rukou; patrně odhodlal se i on toho dne k rozhodnému kroku a v rozhořčeném duchu sestavoval již oslovení, kterým po svém rázném způsobu oblomí nepodajného dlužníka.

Tento pohled vnukl baronovi zvláštní myšlénku.

Obrátil se rychle od okna, pohodil fantastickou čapkou do kouta a promluvil vážně k Beránkovi: "Milý mistře, tentokráte zvolil jste ku své návštěvě dobu šťastnou. Přicházíte jako na zavolanou. Podržíte-li se trochu, mohu vám vyplatit vaši pohledávku i s úroky do posledního haléře."

Zoufalý výraz krejčího rázem ustoupil radostnému úžasu. Ale hned zase vloudil se do zjasněných jeho zraků jakýsi stín nedůvěry.

(Pokračování.)

Zázračné výsledky.

Z dopisu, psaného Rev. J. Gundermanem z Dimondale, Mich., dovoleno nám vyjmouti: "Neváhám odporučiti Dr. King's New Discovery pro zázračné účinky v nemoci mé manželky. Když jsem byl pastorem baptistského kostela v River Junction, onemocněla po předcházející chřipce zánětem plic. Dusivý kašel trval u ní pouze s malými přestávkami často po mnoho hodin a zdálo se, že útokům těmto podlehne. Přítel poradil mi Dr. King's New Discovery; lék tento účinkoval rychle s výtečným výsledkem."—Láhev na zkoušku zdarma u Goodman Drug Co., Omaha, Neb. Obyčejné lahve 50c. a $1.00. (1/ td

---

Spisy vydané naším nákladem.

Lešetínský kovář, báseň Svatopluka Čecha, dle původního v Rakousku zkonfiskovaného vydání. Čítá 88 stran. Cena 25 centů. Do Čech zasýláme jí se zaručením správného dojití za 75 centů. Během jednoho roku rozebráno bylo vydání prvé a uspořádáno druhé americké vydání

Památky českých emigrantů. Napsal Tom. Čapek. S 9 původními vyobrazeními. Cena vázaně 75 ctů.

Valdštýn, historicko-romantický obraz od Karla Herloše. Cena 60 ctů.

Dědictví Aztéků, román ve třech dílech, od Duplessise. Cena 60 ctů.

Po půlnoci, román od Vác. Vlčka, 480 velkých stran. Cena 80 centů

Nebezpečné tajemství, román, z anglického od Chas. Reada. 231 stran velkého formátu. Cena 40 centů.

Elba a Waterloo, historický román od F. Stolle 329 stran velkého formátu. Cena 60 centů.

Za čest otcovu, román od Xavier de Montépina. 1088 stran velkého formátu. Cena 75c.

Rukopisy Královédvorský a Zelenohorský, se snímkem několika listů prvnějšího a poutavou předmluvou o nich od p. J. A. Oliveriusa, obsahují 144 str. Cena 25c.

Tajemství zločinu na Porter Squaru. Napsal B. J. Farjeon; přeloženo z angličiny. 240 stran velkého formátu. Cena 40 ctů.

Věčný žid, veliký román věhlasného romanopisce Eugena Sue, 1216 stran, pouze $1.00

Školní zákony v Nebrasce, Zčeštil J Rosický Cena 50 centů.

Nový Monte Kristo, napsal Julius Verne: obsahuje 576 stran, cena 75c.

Tajemný hrad v Karpatech, román od Vernea; 170 stran, cena 20c.

Bílá Hora, aneb tři léta z třicetí, historický román z dějin českých za války třicetileté, od L. Rellstaba, přel. V. L. Moser; 1536 stran — cena $1.00.

Chrám Matky Boží v Paříži, čili Esmeralda, spanilé děvče cikánské. Román světoznámého spisovatele Viktora Hugo. Čítá 512 stran — cena 50c.

Osudnou stopou, poutavý román od Em. Gaboriana. Obsahuje 415 stran, cena 35c.

V Knihovně Americké vychází stále výborné spisy od nejvěhlasnějších spisovatelů. Každých 14 dnů vyjde sešit o 64 stranách do roka vyjde 26 sešitů, 1664 stran, obyčejného velkého knihového formátu a předplatné na rok stojí pouze $1.00.

Věčný žid.

Není díla, kteréž by v romanopisectví tak poutalo všechny vrstvy čtenářů jako "Věčný žid." Jest to román světoznámý, který každý čte se zalíbením. Toto velke dílo, čítající 1226 stran, jest nyní k dostání úplné za jediný dolar. Sešit na ukázku pošle se ochotně zdarma každému, kdo oň požádá pod adresou.

Knihovna Am. Omaha Neb.

— Předplácejte svým přátelům "Hospodáře" do Čech, pouze $1.50.

Adresář

spolků Česko-Slovanské Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou sobotu v měsíci v síni F. V. Slaňka o 8 hodině večer. Velkopředseda, Vojtěch J. Fekter.— Velkotajemník, F. V. Slaněk. — Velkoúčetník, Jan Novotný. — Velkopokladník, Vác. Pořízka.

Číslo I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měs. Předseda: Jos. Mentzel. — Tajemník: V. Štěpán v Lexington. — Účetník: Jan Novotný, Montgomery, Minn.

Číslo III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou třetí středu v měsíci. Předseda: F. A. Koch; tajemník, Frank [illegible], [illegible] W. 7th st., St. Paul, Minn.; účetník, Frank [illegible].

Číslo IV. v Minneapolis

odbývá své schůze každou třetí neděli v měsíci. Předseda, Fr. Jindra; tajemník, Josef Straka; účetník, F. Kolanda.

Číslo V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Frant. [illegible], tajemník F. J. Novotný, účetník Jan Jelínek, New Prague Minn.

Čís. VI. v Hayward, Minn.

odbývá své schůze první neděli v měsíci. Předseda, Josef Křikava. Dozorce, Anton Šaman. Tajemník, Vojtěch Pacovský, Glenville, Minn. Účetník, Fr. Beitán. Pokladník, Karel Funfar.

Nová Třeboň č. VII. v Minn.

odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci. Předseda Jan Klejn, tajemník Jan Jindra, Kilkenny, LeSueur Co., Minn., účetník Mat. Turek pokladník Jan M. Klein.

I. Českoslov. spol. v Denver, Colo.,

odbývá schůze každou druhou a čtvrtou středu v měsíci v místnosti p. B. Stelcke, 1549 Larimer St. Předseda, J. L. Příbyl, Globeville, Colo.— Záp. tajemník, Josef Drtina, 2750 Franklin St., Denver, Colo. Knihovník, Ant. Kotrč, 2721 Market St., Denver, Colo.

Navštívíte Omahu?

Jest-li ano, neopomeňte zastaviti se u prostřed Prahy u starého známého

J. Ondráčka,

1332 již. 13. ul.

který má pro vás vždy nejlepší Omažský ágr, importované kořalky i vína všeho druhu, jakož i dobré doutníky.

Moje importovaná grånská jest jediná toho druhu ve městě

Zastavte se u mně a přesvědčte se
41..1r

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti,račte sobě zapamatovati, že cestující a jich kufry hned po přistání parolodě dopravují se po železnici **bezplatně** až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných vydání, nesvěřujte po přistání lodě nikomu tickety a kufry, nýbrž posečkejte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odevzdejte své tickety a kufry jediné české firmě:

Kareš & Stotzký,

V BREMEN,

29 BAHNHOFSTRASSE 29

byste se svými kufry bezpečně do domova dopraveni býti mohli. 22-6m

KUPTE SI

PŘEPLAVNI LÍSTKY

DO ANEBO Z ČECH

za nejlevnější ceny od

J. J. Havelky

vrchního přeplavního jednatele.

Písárna otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno.

Adresa poštovní: J. J Havelka,
144 E. Van Buren st.
Chicago, Ills.
Lake Shore & Michigan Southern,
R. R Depot. Room 34

Knihkupectví Pokr. Západu.

Máme na skladě velké množství spisů zábavných a poučných ze všech možných oborů. Divadelní spisy máme všechny, jež jsou k dostání v různých sbírkách. Pište si o seznam a obdržíte jej zdarma Adresujte jednoduše

Pokrok Západu, Omaha, Neb.